

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

Zadawca i Administracja
Czytelnicza, Alja 41
tel. 25-41 i 10-06. Odpowia-
dalność za słowa: Komitet
Redakcyjny. Wyda-
nia Instytut Prasy
2 7 1 0 1 3 1 3

ŻYCIE CZĘSTOCHOWY

Przebieganie miesięczna
40 zł, 3-miesięczna 110 zł
Zamówienia i wypłaty
prenumeracji przyjmują
właściciele wydawnictwa
właściciele wydawnictwa
właściciele wydawnictwa
22 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Nr 176 (1771) CZWARTEK, 24 LIPCA 1952 ROKU CENA 15 zł

Sejm Ustawodawczy jednomyślnie uchwalił KONSTYTUCJĘ POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

W dniu Święta Odrodzenia, u VIII rocznicę ogłoszenia historycznego Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, Sejm Ustawodawczy kwalifikowaną większością, jednomyślnie uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, trwale gruntującą zdobyte ludu pracującego, torującą drogę do pełnego zwycięstwa socjalizmu.

Na uroczyste posiedzenie przybył Prezydent R. P., Przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — Bolesław Bierut.

Na posiedzeniu obecny był Rząd z Premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele. W obradach uczestniczyli również członkowie Komisji Konstytucyjnej. W łóż dyplomatycznej obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego. Galeria dla publiczności i łóż prasowa wypełnione były po brzegi.

Gdy na salę obrad wchodził Prezydent R. P., Przewodniczący Komisji Konstytucyjnej — Bolesław Bierut — w towarzystwie Premiera Józefa Cyrankiewicza i wicemarszałków Sejmu Wacława Barcikowskiego, Romana Zambrowskiego oraz Stanisława Szwalbe — wszyscy wstają, witając Prezydenta R. P. długotrwałymi huczynymi oklaskami.

Marszałek Kowalski wznowia 107 posiedzenie Sejmu. Na słowa Marszałka: „Witam serdecznie przybyłego na dzisiejsze obrady Prezydenta Rzeczypospolitej, Przewodniczącego Komisji Konstytucyjnej, Obywatela Bolesława Bieruta” — posłowie odpowiadają znowu długotrwałą serdeczną owacją na cześć Twórcy Konstytucji.

Następnie Marszałek Kowalski udziela głosu przedstawicielom klubów poselskich, którzy składają oświadczenia deklarujące poparcie dla Projektu Konstytucji. W imieniu Klubu Poselskiego ZSL przemawia pos. Oga-Michałski, w imieniu Kato-Ko-Spółczesnego Klubu Poselskiego — pos. Frankowski, w imieniu Klubu Poselskiego Str. Demokratycznego — pos. Raba-nowski i w imieniu Klubu Poselskiego PZPR — pos. Ochab. (Przemówienia podajemy na str. 2).

Po złożeniu oświadczeń przez przedstawicieli klubów poselskich Izba przystępuje do głosowania nad Projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Marszałek Kowalski oświadcza, że Projekt Konstytucji będzie głosowany łącznie z poprawką ogłoszoną w dniu wczorajszym w imieniu wszystkich klubów poselskich przez postula-Lange. Do uchwalenia Konstytucji wymagana jest większość 2/3 ustawowej liczby posłów.

Następuje uroczysty moment głosowania. Sekretarze obliczają głosy.

Gdy Marszałek Kowalski stwierdził, że za Projektem

Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej głosowało 366 posłów — tj. wszyscy obecni na posiedzeniu — i że w ten sposób Konstytucja została uchwalona kwalifikowaną większością, jednomyślnie — zrywa się spontanicznie manifestacja. Posłowie wstają. Długo rozbrzmiewają huczne oklaski. Z ław poselskich padają okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej!”, „Wielki Budowniczy Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut! — wiech nam żyć!”, „Izba skądajcie: „BIERUT”, „BIERUT”, „BIERUT”.

Następuje Sejm Ustawodawczy uchwalił Ustawę Konstytucyjną — Przepisy wprowadzające

ce Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Również i ta Ustawa uchwalona została kwalifikowaną większością jednomyślnie.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany. Posłowie huczynymi oklaskami zęgnają opuszczającego łóż Prezydenta Rzeczypospolitej.

O terminie następnego posiedzenia nastąpi oddzielne zawiadomienia.

Manifestacja ludności Warszawy przed Sejmem

Z najwyższą uwagą śledził 4 dniowe obrady historycznego posiedzenia Sejmu Ustawodawczego cały naród polski, który w ogólnonarodowych dyskusjach wyraził gorące, pełne poparcia dla nowej Konstytucji — Wielkiej Karty ludu pracującego miast i wsi. Podniosły, radośnie i uroczysty na-

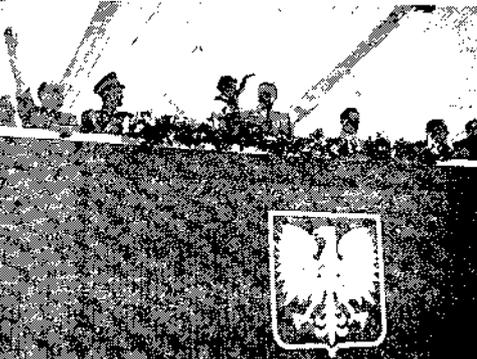
drój, w śliskim nad Projektem Konstytucji obradowali posłowie — przedstawiciele klasy robotniczej, chłopstwa i inteligencji pracującej — promieniował z sali sejmowej na cały kraj, wzdali serdecznej oddźwięk w sercach wszystkich uczciwych Polaków.

Pełnym wymowy wyrazem gorącego zainteresowania narodu tym historycznym posiedzeniem Sejmu, a jednocześnie wyrazem współuczestnictwa mas pracujących w tworzeniu Konstytucji było wielkie zgromadzenie ludności Warszawy przed gmachem Sejmu, rankiem 22 bm. Wieloletnie znane mieszkańców Stolicy, miasta bobolerskich tradycji narodu — wypełniły dziedzińce sejmowy i przyległe ulice, aby wysłuchać transmisji z posiedzenia Sejmu.

Zebrałe rzesze mieszkańców Warszawy, w skupieniu i z uwagą śledzącą oświadczeń przedstawicieli klubów poselskich.

W uroczystej chwili, gdy Marszałek Kowalski oświadcza, że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej została jednomyślnie uchwalona — zrywa się burza oklasków. Padają podziękowania przez zgromadzonych okrzyki: „Niech żyje Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej!”, „Niech żyje Jej Twórcą Prezydent Bierut!”, „Niech żyje Sejm Ustawodawczy!”, „Niech żyje sojusznik robotniczo — chłopacki!”.

Długo trwa manifestacja radości dumy z uchwalenia Konstytucji.

Fragment trybuny honorowej. W środku Prezydent Bolesław Bierut.

Kwiat Polski na Placu Konstytucji Wielki pochód młodocisty

Warszawa stanęła twarzą w twarz z historią — historią, pisaną przez lud polski. Warszawa ludna, piękniejsza niż kiedykolwiek, wspaniała —

przygotowała 8 rocznicę wyzwolenia tak, jak nigdy dotąd.

Dni były niezwykłe historią. Oto Sejm uchwalił Konstytucję. Wielką kartę zdobytych 8-letniego trudu, 8-letniej walki. Oto 200 tysięcy młodych budowniczych Polski ślubowało wierzność tej kartie, wierzność do wsi, do której wiodzie Partia — sumienia, honor i rozum narodu. Oto historycy — chwile uchwalenia Konstytucji, dni Złoty, dzień 22 Lipca — wzięły się z chwytaniem Placu Konstytucji, który jest miłością, stęplą, dumą, krajem, świątynią i pięknym symbolem triumfu woli i siły narodu. Plac Konstytucji, perle stolicy — to wspaniałe, młodocyste zamieszkałe w Instytutach stworzonej ręki polskiego murarza. Młodzież Warszawy wiała młodocistość Polski. Młodzież kipiła barwą, umiłowaniem, ładem, muzyką, i szedł najwspanialszy z pochodów — pochod młodocisty przez miasto wkraczające miłością i pracą ogromną. Szedł przez Plac, który dołądził krzyżem ruszającym odwołani miastu i Polsce swą uwagą i wietnością.

Tak wiele wspaniały, jej młodocystość i jej młodość. Młodzi obywateli ujętą i przesyłać swoją historią, tętniącą chwiele wietnych wydarzeń narodowych. Chwile, które nieoboko zapadają w serce, chwile kiedy różnie i krajem w sercach ludzkich to, co jest najpiękniejsze i najszlachetniejsze — uczucie miłości Ojczyzny, uczucie serdecznej więzi z tożsami miłobrodzami pracujących ludu — młodocistość, która niezłomowała i nieod-

(Dalszy ciąg na str. 3)

„Do wielkiej księgi dziejów Polski wpisana została nowa zwycięska i pełna chwały karta” Przemówienie Prezydenta Bolesława Bieruta

Przed ślubowaniem młodzieży na Pl. Zwycięstwa w Warszawie Prezydent Bolesław Bierut wygłosił następujące przemówienie:

Obywateli! Młodzieży polskiej! Przewodniczy pracy i nauki! Uczestnicy Złoty w stolicy!

Polscy ze wszystkich miast i wsi! Wspaniałe Was i pozdrawiam z całego serca w dniu naszego Święta Narodowego!

Oczem! Iż temu na święto polebicie, znajdując się pod tyranizmi hitlerowskich najeźdźców, wroczyste braterskie wyzwolenie Armie Radzieckiej. Kraj nasz dzięki temu odzyskał całkowitą wolność! Naród polski świętując dzień swego wyzwolenia przesyłając gorące uczucia wdzięczności i przywiązania do Ojczyzny i do jej Władzom Wodzowi Józefowi Stalina!

Radośnie i szczerze jest dzień dusić się dla wszystkich, którzy kochają nasz Ojczyznę. Do wielkiej księgi dziejów Polski wpisana została nowa zwycięska i pełna chwały karta — Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Nie była łatwa i ciężka i długa walka naszych ojców, nie daremnie były krew i mój tych, którzy z wolnością i zwycięstwem ludu polskiego oddali swe życie. Pragnąca i przynosić będą w sercu wielokrotną stęplą obfitość piosenki i wietni całego dzisiejszego pokolenia przedwojennego i budowniczych Polski Ludowej. Młodzi! Przyjmijcie!

Wasz piękny Złoty w stolicy kraju w te pamiętne dni nie jest tylko zwykła radość uroczystości — ona on głębsze znaczenie. Wasz Złoty jest odcieniem młodych patriotów do całego narodu.

Za chwilę młodzieży polskiej Warszawy ustąpi młody Ojczyznę naszej ślubowanie, które stało się wyrazem, jakie można złożyć swej Ojczyźnie narodził sercami swej młodzieży.

Ślubowanie młodzieży

W dniu Święta Odrodzenia, u historycznym dniu uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 200 tys. uczestników Złoty Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej, zwołanych na Placu Zwycięstwa w Warszawie, złożyło w imieniu młodzieży polskiej następujące uroczyste ślubowanie Ludowej Ojczyźnie. (Sprawozdanie — patrz str. 3).

Slubujemy Tobie, Ojczyzno, na chwałę i wielkość Ojczyzny, na testamento wielkich patriotów i rewolucjonistów: Tadeusza Kościuszki, Adama Mickiewicza, Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Marcjalego Nowotki, Karola Świerczewskiego, na krew ojców i brać naszych, poległych w walce o wolność i socjalizm, na Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która spełnia marzenia milionów pokoleń.

Slubujemy Tobie Ojczyzno, my — synowie i córki ludu pracującego, młodzi przewodnicy pracy i nauki, młodzi robotnicy, chłopcy i żołnierze, umiastni władzę robotników i chłopów, walczący z szkodliwymi, zacofaniem i przesądami! Pomagać bogactwom narodu pracy i nauką, walczący w pierwszych szeregach o wykonanie Planu 5-letniego, o rozwój nauki i wzrost kultury narodowej, o zwycięskie ślubowanie socjalizmu.

Slubujemy Tobie, Ojczyzno, oddać wszystkie siły świętej sprawie i obrozy pokroju przed szkodliwymi i hitlerowskimi podziałcami i indobojami, strzegąc niezłomnie granic Twójch na Białym, Górze i Wsi, umiastni naszą niepodległość i wety braterską w obronach pokoju na całym świecie, walcząc wietnią przyjaźń z poligimn krajem radzieckim — Ojczyzną Leninia i Stalina. Będziemy czuli i niezerżalni wobec wrogów ludu i obcych nacisków, wobec zdradźców narodu i szkodliwobędziemy wietnie strażnikami i dobrą narodowego.

Slubujemy wypełniać wskazania naszego Naczelny, Budowniczo-go Fotaki Ludowej — skochanego Towarzysza Bolesława Bieruta, ożarnie słuszy sprawie rozkwitu i świętości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Oznacza ono nie tylko nową epokę w wewnętrznym życiu całego narodu, ale i doniosły przełom w życiu każdej jednostki, w pracy, w myśleniu i uczuciach każdego z nas. Zwycięstwo socjalizmu to ożka odrodzenia w dziejach całej ludzkości. Poznać, zrozumieć i poświęcić życie tej wielkiej sprawie — oto nasz cel, oto naszaj — chwytająca i najpiękniejsza zadanie dzisiejszego pokolenia.

Jak pomaz, jak zrozumieć i przebudować życie osobiste, aby stać się zdolnym i przygotowanym do tego wzniosłego zadania, według którego oceniał będzie nasza czyny przysię pokolenia ludzkiego?

Winniśmy pilnie i wnikliwie poznać i rozumieć prawa rozwoju społecznego, o życie milionów pokoleń. Chodzi o to, aby pomaz prostą prawdę o tym, jak ożki da życie społecznemu i wyparzać je podział społeczeństwa na klasy: na panów i niewolników, na szlachtę i chłopów, na kapitalistów i robotników, słowem na wszystkich i wszystkich, w słowem na ulemiędźczych i ich trywów. Zadananiem naszego pokolenia jest znaleźć raz na zawsze podział ludzi na klasy, a droga do tego jest tylko jedna: rozwój coraz wyższej gospodarki współczesnej i budować socjalizm.

Winniśmy rozwijać przedwzrostwo w pracy, podnosząc wciąż swe kwalifikacje, aby w ten sposób przyczynić się do rozkwitu gospodarczego Polski.

Splutowym, niezłomnym fundamentem socjalizmu jest nasz Plan 5-letni, plan urzeczywistnienia i przebudowy gospodarczej. Jest to

(Dalszy ciąg na str. 2)

Wojsko z ludem — lud z wojskiem.

Młodzi ślubują.

Młodzi gościnnie w pochodzie.

